

BOZOK | T S A Y I MAARİF | M A R T 5

- 24 KASIM ÖĞRETMEN GÜNÜ
- ENGELLİLER HAFTASI

BOZOK MAARİF

MART 2019 SAYI:5

YOZGAT
Eğitim ve Kültür Dergisiİmtiyaz Sahibi
Yozgat İl Milli Eğitim Müdürlüğü Adına
Yusuf YAZICIEditör & Tasarım
Şaban KARADENİZYayın Kurulu
Selçuk DOĞANDEMİR
Mehmet DURMAZ
Şaban KARADENİZ
İsmail KALA
Ömer YAĞMUR
Enes KALE

Dergide yayımlanan yazıların
her türlü sorumluluğu yazarlarına
aittir. Yayın Kurulu,
yazılar üzerinde değişiklik
yapabilir.

İÇİNDEKİLER

04	Öğretmen Olmak
06	Öğretmenim
08	Öğretmenim
14	Engeller Zihnimizde
16	Engeli Kaldır
17	Hayattaki Engelleri Aşabiliriz

ÖĞRETMEN OLMAK

Öğretmenlik, kavram olarak eğitim veren kimse uğraşı olarak tanımlanır. Oysa öğretmenlik kuru birkaç kelimeye asla sığdırılamayacak bir kavramdır. En kutsal mesleklerdendir. Özünde “Yaratan Rabbinin adıyla oku!” olan yüce bir dinin ilk emri okumayı öğretendir. “İlim Çinde de olsa gidiniz, alınız.” diyen bir peygamberin bu zamandaki temsilcisidir öğretmen. Geleceği inşa edecek nesli yetiştirendir, öğretmen. Bir toplumun ilerlemesinde en hakiki mürşit olan ilmi öğretendir.

Kimi zaman çocukla çocuk olup herkese neşe veren, kimi zaman öğrencisinin hüznüne ortak olandır öğretmen. Kolay değildir öğle öğretmen olmak, öğrencilerini hakkıyla anlamak. Her öğrencisinin ayrı ayrı hayat hikâyesi varken, kitap okurcasına öğrencilerini okuyup anlamasıdır, öğretmen olmak. Güneş gibi ufku aydınlatmak, gece gibi kusurları örtmektir, öğretmen olmak. Kimi zaman şefkatle kol kanat germektir, akan her damla gözyaşını merhametle dindirmektir. Öğrencinin en mutsuz anında ona umut ışığı olmaktır. Nereye gideceğini bilmeyen rotasız gemiye rüzgâr olmaktır. Sevgiye aç, bilgiye susuz kardeleni bulup hayata bağlamaktır, öğretmenlik. Cehaletle savaşmaktır. Başöğretmen izinde dimdik yürümektir. Bana bir harf öğretmenin 40 yıl kölesi olurum cümlesinde kendini bulmaktır, öğretmen olmak. Tüm karamsarlıklarını bir kenara bırakıp öğrencileri karşısında, öğrencileri için güçlü olmaktır.

Öğretmenlik, bir mumun etrafını aydınlatırken kendini tüketmesidir. Gelecek nesli ilmek ilmek işlemektir. Öğretmenlik temelinde merhamet olan yüce bir meslektir. Tanımlayamaya çağımız daha binlerce fedakârlıktır. Bir ömrü öğrencilerine adayan kişilerdir, belki de asla hakkını ödeyemeyeceğimiz kişilerdir. Kişilik Hamurunum İlk Harcını Koyan Biricik Öğretmenim, günün uzasın, yüzyıl olsun.

Çiğdem YILMAZ

11/A No:638

Yerköy Şehit İdris Aydoğdu Fen Lisesi

Öğretmenler Günümüz
Kutlu Olsun!

ÖĞRETMENİM

Okula geldim
Bana sevgiyi saygıyı,
Okumayı yazmayı öğrettin,
Yolunda ilerledim.

Yüreğimizi sevgi tohumları ektin,
Bugünün küçükleri ,yarının büyükleri dedin.
Bizi böyle cesaretlendirdin,
Bilgiden eksik etmedin.

Paylaşmanın önemini,
Dostluğun kıymetini,
Bize sen öğrettin,
Canım öğretmenim.

Sana çok teşekkür ederim,
İyi ki benim öğretmenimsin.
Seni çok severim
Sen benim kıymetlimsin.

Hatice Yaren Yozgat
Boğazlıyan -/Fatih İlkokulu 4-C Sınıfı

24 KASIM

Öğretmenler Günü
Kutlu olsun !

ÖĞRETMENİM

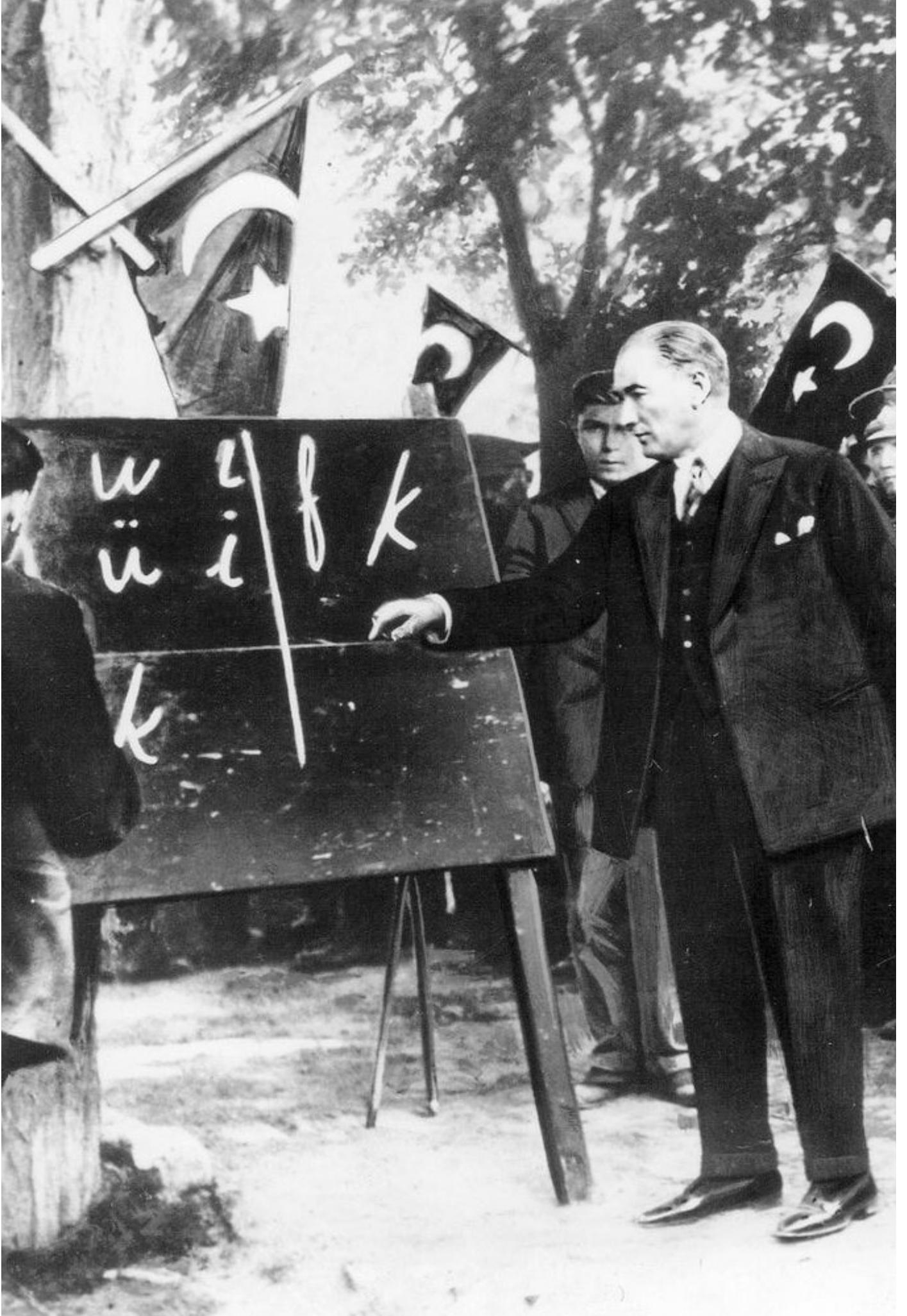
Bir yol çizdin sen bize.
İyi bir insan olalım diye.
Tüm güzellikleri sundun bize hediye.
Yolumuzu aydınlattın öğretmenim.

Okumayı, yazmayı, kalem tutmayı,
Herkesi güzel bir gözle bakmayı,
Kötülüklerden uzak durmayı,
Sen öğrettin öğretmenim.

Sensin bize en güzel örnek.
Kattın hayatımıza her zaman renk.
Yıllar geçse de senin yerine denk,
Bulamayız hiç kimseyi öğretmenim.

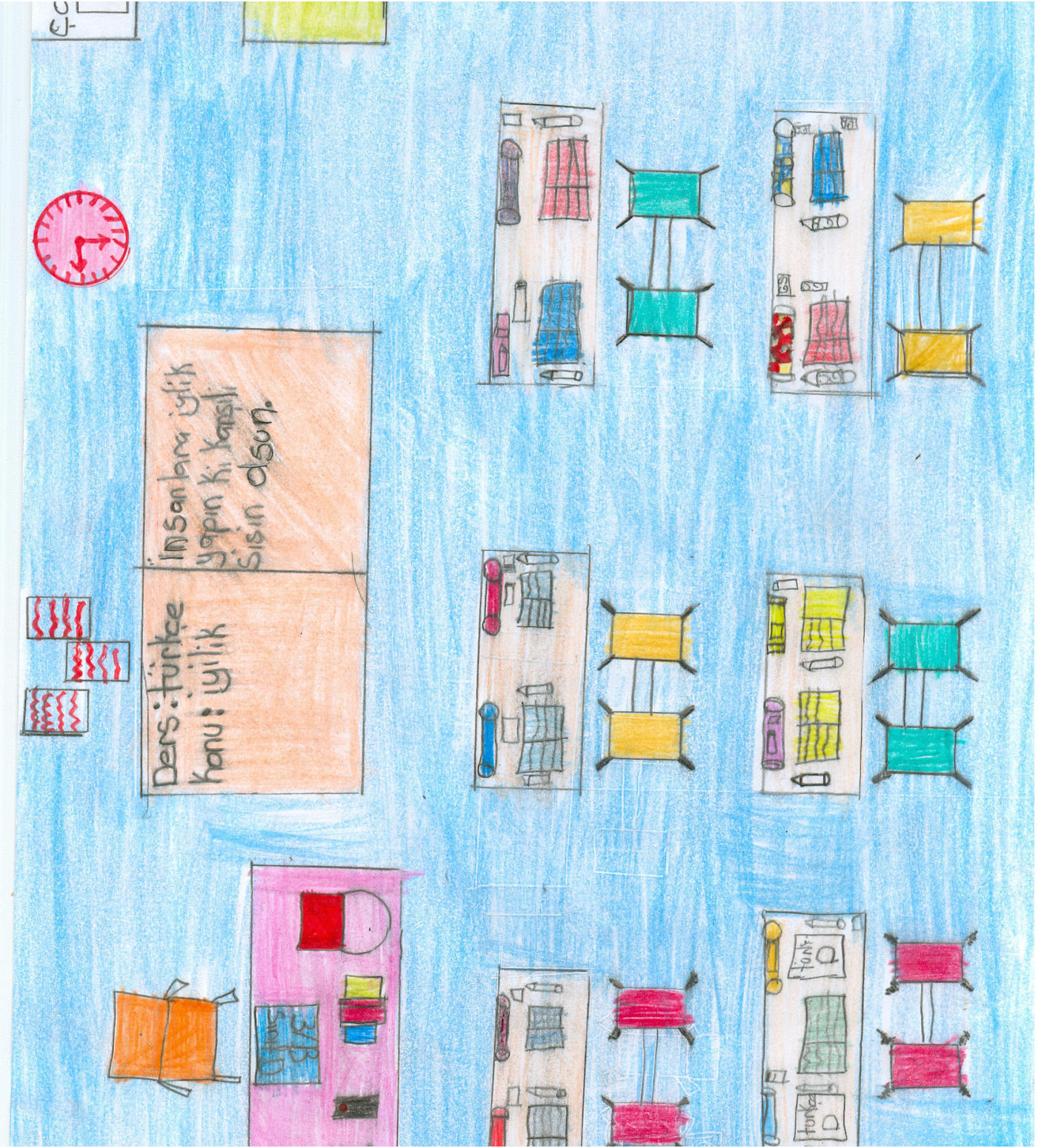
Sen kalem oldun, biz defter.
Yazdın hep özene bezene.
Okumaktır, derdin en güzel kader.
Biz de öyle yaptık öğretmenim.

Eda Nur UYAR
7-B Sınıfı
Fatih Sultan Mehmet İmam Hatip Ortaokulu
YERKÖY

Osman Nuri SELVİ
6-B Sınıfı

Rabia AYVERDİ
6-B Sınıfı

Nevin EZEN
10/Bilişim
Zübeyde Hanım MTAL

Rüveyda BÜLEN
10/Bilişim
Zübeyde Hanım MTAL

ENGELLER ZİHNİMİZDE !

Beethoven, Sudra Chandran ya da biz, hepimiz... Hepimiz birer engelli adayı değil miyiz? Duyamayan Beethoven 9. Senfoni'yi besteleyebiliyorsa, dilsiz ve kör olan Keller 5 dil öğrenebiliyorsa ve bacağı olmayan Sudra dans edebiliyorsa engel olarak kabul edilen ve "kısıtlılık" olarak tabir edilen şey nedir? Dilem Cengiz Ay, "engel" ve "engellilik" konusunu tarihi başarı öyküleriyle buluşturuyor.

Dünyadaki en muhteşem bestelerden birçoğuna imza atan Ludwig Van Beethoven'ın hayat serüvenini hemen hepimiz biliriz. Müzik doğrudan kulağa hitap eden bir sanatken, o en iyi bestelerini işitme engelinin en ağır düzeyde olduğu zamanlarda yapar. 1770 yılında Almanya Bonn'da doğan Beethoven, ilk müzik derslerini babasından alır. Daha sonra ailesinin geçimine katkıda bulunmak için kilisede piyano çalmaya başlar. İlk bestesini ise 13 yaşında yapar, 1786-1790 yılları arasında Kont Walstein'in orkestrasında viyole çalar. Mozart'la tanışabilmek için Viyana'ya gider, kısa bir süre olsa da onunla beraber olma şansını yakalar. Ancak annesinin hastalığı sebebiyle geri dönmesi gerekir. 1798 yıllarında ise işitme sorunu oldukça artar, neredeyse dünyayla iletişimi kesilir. Yıllar içerisinde tamamen sağır olan Beethoven, günümüzde de en çok bilinen bestesi 9. Senfoni'yi bu şartlar altında yazar, yönetir. Senfoniyi ilk kez çaldığında, salondaki alkışları duymaz. Seyircinin alkışladığı ve onları selamlaması gerektiği işaret ile bildirilir. Beethoven'ın müzikle kurduğu bu ilişki aslında engellerin nasıl ortadan kalktığını gösterir. O müziği ruhuyla ve dehasıyla duyumsamıştır.

Sudra Chandran ise ismini belki de hiç duymadığımız Hindistan doğumlu bir kadın dansçıdır. 1964 yılında doğan Chandran, şehirlerarası bir yolculuk esnasında kaza sonucu bir bacağı kaybeder. Fakat bacağı kaybettiği için dansa küsmek yerine, daha çok sarılır ve Hindistan'ın en başarılı dansçıları arasında yerini alır. Takma bacağı ile dans eden Sudra Chandran, dünya çapında birçok ödül de kazanır. Yapılan mesleklerin herhangi bir engelle ilgili olmadığını kanıtlayan bir diğer isim ise Hellen Keller'dir. 1880 yılında dünyaya gelir, 19 aylıkken ateşli bir hastalık geçirir. Hastalık görme, işitme ve konuşma duyularını yitirmesine sebep olur. Fakat ailesi ondan vazgeçmez. Kendini sağır çocukları eğitmeye adanmış telefonun mucidi Graham Bell ile görüşürler. 5 dil öğrenen Keller, dünyada kör, sağır ve dilsiz olarak lisans belgesi alan ilk insan olur. Kitaplar, makaleler yazar, dünyayı gezip konferanslara katılır. 1964 yılında ise Amerika'nın en büyük madalyası olan Özgürlük Madalyası'nı alır.

ENGELLER
ZİHNİMİZDE

ELLER MİZDE

Bunlara eklenebilecek birçok başarı hikâyesi var. Elbette bir insanın hayattaki başarısı ya da başarısızlığı tanınmış olmasıyla ilişkili değildir. Yine de göz önünde olan, "başarmış" olan kişiler bizlere umut verir, yol gösterir. Peki, sağır olan Beethoven 9. Senfoni'yi besteleyebiliyorsa, dilsiz ve kör olan Keller 5 dil öğrenebiliyorsa ve bacağı olmayan Sudra dans edebiliyorsa engel olarak kabul edilen ve "kısıtlılık" olarak tabir edilen şey nedir? Tüm duyu ve organlarımızın yüzde yüz çalışıyor olması engelli olmadığımız anlamına gelmez. Çünkü engel çoğu zaman zihnimizdedir. Korkularımızdadır. Yapmak isteyip cesaret edemediğimizdedir. Kendimize ve dünyaya inandığımız zaman gerçekten engel kabul edilebilecek şeyler ortadan kalkar. Fiziksel olarak engelli kabul edilen vatandaşların ise sıkıntısı medeniyet toplumu içerisindeki sorunlardır. Yollar, trafik, insanlar bir çeşit tehdit oluşturduğu için hayata dâhil olamazlar.

Engelli vatandaşların çoğu zaman hayata dâhil olamaması, engelli olduklarından değil, toplumsal ön yargılar sebebiyledir. Aslında kendini engelli kabul etmeyen toplumun, yaptığı hataları ve duyarsızlığını başkalarına yükleme çabasıdır. Engelli ya da değil her bireyin fark etmesi gereken olgu dünyanın bizden ibaret olmadığıdır. Bu sorunlara dikkat çekebilmek amacıyla 1992 yılında Birleşmiş Milletler 3 Aralık'ta Dünya Engelliler Günü ilan eder. 1993 yılında ise üye ülkelerden "engellilerin topluma kazandırılması ve insan haklarının tam ve eşit ölçüde sağlanması" amacıyla bu özel günü kabul etmelerini ister. 10-16 Mayıs tarihleri Engelliler Haftası olarak kabul edilirken, 3 Aralık ise "engelliler günü" olarak bilinir. Prosedürde birçok yenilik getirilmiş olsa da, bugün hala uygulamadaki aksaklıkları görebiliyoruz.

Başka hayatları keşfedebilmek, kendimizden başka insanlara farklı bakabilmek için önce o hayatları anlamamız gerekir.

ENGELİ KALDIR

Dünyadaki hemen hemen yüz insandan biri dünyaya kısmen ya da tamamen engelli olarak hayata geliyor. Hayatları boyunca birçok zorluklara katlanıyorlar. Aileleri tarafından istenmeyenler, toplumda dışlananlar ve daha birçok şey. Birçoğu bunları kafasına takarken birçok engelli ise hiçbir şeyi umursamadan hayata olumlu bakarak yılmadan yollarına devam ediyorlar. Bedenen engelli bir insan sağlıklı bir insana göre daha becerikli olabiliyor. Ressam, aşçı, sporcu, müzisyen vs. toplumu yön verecek pek çok meslekte engelli kardeşlerimizi görebiliyoruz. Onlar bütün engellere rağmen hayatta ama birçok sağlıklı insan bunların çok azını başarabiliyor.

İşte bizim sorunumuzda bu engellilere karşı olan önyargımız. Yaptığı hareketten, konuşmasından ve fiziğinden iğrenme ve küçümseme duygusuyla bakıyoruz. Onların bulunduğu ortamda bulunmamak için elimizden geleni yapıyoruz. Bu, bu haliyle ne yapabilir ki diyoruz. Bacağı olmadan, kolu olmadan bizim yapamadığımızı onlar nasıl yapacaklar deniliyor çoğu kez. İşte bu anlamsız düşüncelerimizden arınarak onlara daha olumlu yaklaşmalıyız. Onlara hayatı daha çok sevdirmeli, onların da bizim gibi insan olduklarını, bu engelin kendilerinin tercihi değil

Allah'ın bir imtihanı olduğunu unutmamalıyız. Onlara pozitif enerji vermeli, hayata gülümsemeyi öğretmeliyiz. En azından onların birazcık olan hayata umutla bakma aşklarını söndürmemeliyiz. Hadi sen de engelli bir kardeşinin elinden tutup kaldır. Ne de olsa o da senin yaptıklarını yapabiliyor. Sadece senden biraz destek bekliyor.

Hatice Hatun KARGI

9/C No:1005

Yerköy Şehit İdris Aydoğdu Fen Lisesi

Kıymet YILDIZ

10/A No:834

Yerköy Şehit İdris Aydoğdu Fen Lisesi

HAYATTAKİ ENGELLERİ AŞABİLİRİZ

Tüm dünya ülkelerin de binlerce engelli var . Türkiye’de sağır, kör, dilsiz, beden engelli olanlar ;ben de dahil olmak üzere hangi birimiz onların halinden anlayabiliyoruz ?

Hiçbirimiz. Çünkü biz dünyayı renksiz, sessiz, hareketsiz olarak hiç algılamadık . Onları anlamamız mümkün değil. Ama insan vicdan olarak ufacık bir düşünceyle kendini onların yerine koyabilir .Emin olun ufacık bir empatiyle bu hayatta onların yeri olduğunu ve önemsediklerini herkese anlatabiliriz .Engelliler bu zamana kadar hep dalga geçilen, önemsenmeyen ,bir yerde varlıkları bir şey ifade etmeyen, ikinci planda tuttuğumuz ;o görmez, anlamaz, o duymaz, o konuşmaz ,o gidemez dediğimiz insanlardır.

Biz hayatı normal yaşayan insanlar zannediyoruz ki, hayatımızın sonuna kadar hep normal yaşayacağız . Hiçbir insanın böyle bir garantisi yoktur. Lütfen bu hayatta gün gelir biz de onlar gibi engelli olabileceğimizi düşünerek , onların yaşaması güzel olan bu hayattaki engellilerini hep birlikte aşalım.

Hatice Ecrin Pekyürek
Boğazlıyan/Fatih İlkokulu 4-C Sınıfı

İrem SOLMAZ
6/B Sınıf

**ENGELLİYE ENGEL
OLMA! YARDIM
ET...**

SEVGİ VARSA ENGEL YOK

